

13. Теорія держави і права. Академічний курс: Підручник / За ред. О.В. Зайчука, Н.М. Оніщенко. – К.: Юрінком Інтер, 2006. – 688 с.

14. Теорія держави і права: Навч. Посіб. / А.М. Колодій, В.В. Копейчиков, С.Л. Лисенков та ін.; За заг. ред. С.Л. Лисенкова, В.В. Копейчикова. – К.: Юрінком Інтер, 2002. – 368 с. – Бібліогр.: С. – 358–364.

15. Юридична енциклопедія: В 6 т. / Редкол.: Ю. С. Шемшученко (відп. ред.) та ін. – К.: «Укр. енцикл.», Т. 1: А – Г. – 1998. – 672 с.

Здобувач кафедри адміністративної діяльності НАВС

Скворцов Сергій Ігорович

ПОКРАЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ АДМІНІСТРАТИВНОГО НАГЛЯДУ ЗА ОСОБАМИ, ЗВІЛЬНЕНИМИ З МІСЦЬ ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ

В процесі створення Національної поліції України виникає низка проблем як правового так і процесуального характеру відносно діяльності цього нового правоохоронного органу. Дотримання прав і свобод людини та громадянина під час реформування міліції в поліцію, зміна «радянської» системи управління на сучасну, в якій відсутній високий рівень бюрократії, створення нових підрозділів в Національній поліції та інші проблемні питання набирають великої актуальності в наш час. На нашу думку однією з найважливіших проблем яку потрібно вирішити, це покращення ефективності роботи Національної поліції, отримати кращі результати у боротьбі з правопорушниками, а також повернути довіру населення до правоохоронців. Не є винятком і покращення ефективності здійснення адміністративного нагляду за особами, звільненими з місць позбавлення волі. В процесі вивчення питання ефективності адміністративного нагляду слід розмежовувати такі категорії як «ефективність норм які регулюють адміністративний нагляд за особами, звільненими з місць позбавлення волі» та «ефективність здійснення адміністративного нагляду за особами, звільненими з місць позбавлення волі», тобто безпосередня реалізація норм законодавства у сфері адміністративного нагляду. Адже якщо норми права, які регламентують питання адміністративного нагляду, не в змозі забезпечити належне врегулювання цієї сфери суспільних відносин, то важко буде визначити ефективність здійснення адміністративного нагляду співробітниками Національної поліції. В свою чергу, недотримання законодавства у сфері адміністративного нагляду за особами, звільненими з місць позбавлення волі не дасть змогу реалізувати у повній мірі усі норми права, які регулюють процедуру адміністративного нагляду.

Під час здійснення адміністративного нагляду за особами, звільненими з місць позбавлення волі, піднаглядні особи часто порушують правила нагляду. Як наслідок – до них застосовуються адміністративна чи кримінальна відповідальність. Особа яка порушила правила адміністративного нагляду притягується до кримінальної (відповідно до статті 395 Кримінального кодексу України) та адміністративної відповідальності (відповідно до статті 187 Кодексу України про адміністративні правопорушення). Саме ці дві статті кримінального та адміністративного права повинні запобігати порушенню правил адміністративного нагляду піднаглядними особами.

На нашу думку, до основних факторів які негативно впливають на ефективність здійснення адміністративного нагляду за особами, звільненими з місць позбавлення волі слід відносити:

- 1) Низький рівень правової культури та свідомості в піднаглядних осіб з однієї сторони та у співробітників Національної поліції, які здійснюють нагляд, з іншої;
- 2) Формальне виконання своїх службових обов'язків дільничними офіцерами поліції та відсутність у них мотивації до вдосконалення своїх професійних навичок;
- 3) Низький рівень нормативно-правового забезпечення, яке регулює суспільні відносини у сфері здійснення адміністративного нагляду за особами, звільненими з місць позбавлення волі;
- 4) Недостатній контроль зі сторони органів Національної поліції за здійсненням адміністративного нагляду;
- 5) Низький рівень матеріально-технічного забезпечення та умов для здійснення адміністративного нагляду за колишніми засудженими;

б) Недостатня чисельність особового складу серед дільничних офіцерів для забезпечення належного здійснення адміністративного нагляду.

На нашу думку саме ці фактори є основними, які негативно впливають на ефективність адміністративного нагляду за особами, звільненими з місць позбавлення волі. У зв'язку з цим вважаємо, що для забезпечення більш ефективного здійснення адміністративного нагляду за особами, які звільнилися з місць позбавлення волі необхідно:

- 1) Укомплектувати усі наявні посади в службі дільничних офіцерів поліції та створити для них належні умови проходження служби;
- 2) Регулярно покращувати матеріально-технічне забезпечення для дільничних офіцерів поліції з метою підвищення ефективності здійснення адміністративного нагляду за колишніми засудженими;
- 3) Налагодити взаємодію Національної поліції із публічною адміністрацією, органами місцевого самоврядування, іншими організаціями та населенням при здійсненні адміністративного нагляду за особами, звільненими з місць позбавлення волі;
- 4) Дільничним офіцерам поліції регулярно проводити індивідуально-виховну роботу із піднаглядними особами з метою належного виховного впливу на останніх.

Список використаних джерел:

1. «Про адміністративний нагляд за особами, звільненими з місць позбавлення волі» Закон України від 01.12.1994 р., №264/94-ВР// ВВР України.-1994.-№52.-Ст.455.
2. «Про Національну поліцію» Закон України від 02.07.2015 р., №580-8-ВР// ВВР України.-2015.-№40-41.-Ст.379.

Курсант 3-го курсу ННІ №1 НАВС

Совтан Юлія Василівна

СУБ'ЄКТИ ОФІЦІЙНОГО ТЛУМАЧЕННЯ В УКРАЇНІ

Тлумачення є ефективним способом вирішення проблем юридичних суперечностей, що дає можливість виявити суперечливі і колізійні норми в законодавстві, встановити зв'язок загальних і спеціальних норм, допомагає правильно зрозуміти сферу їх дії, коло осіб, на яких поширюється їх дія, зміст того чи іншого законодавчого терміну. М. Матузов на перше місце по ефективності вирішення юридичних колізій ставить саме тлумачення [4].

Тлумачення в праві у своїх працях досліджували фахівці, які працюють в галузі теорії держави та права, зокрема, М. Онищук, В. Денисенко, Д. Михайлович, А. Заєць, Ю. Тодика, Ю. Власов, М. Селівон.

На думку Д. Михайловича, важливим засобом забезпечення адекватного розуміння і застосування законодавчих актів є офіційне тлумачення закону. Встановлюючи справжній зміст нормативного припису, суб'єкт офіційного тлумачення усуває перекоси юридичної практики, забезпечує стабільність урегульованих правом суспільних відносин, єдність законності і правопорядку[5].

У сучасному цивілізованому світі, зокрема в Європі, тлумачення конституції є прерогативою конституційних судів, а у країнах, де таких судів немає, питання конституційного контролю вирішують суди загальної юрисдикції. Право тлумачення законів в окремих країнах Європи закріплено за парламентами (наприклад, у Греції, Швеції та ін.). Але якщо при цьому виникає спір, то він вирішується в судовому порядку. А надто, якщо спір виникає, наприклад, між законодавчим та виконавчим органами. Адже законодавча влада має власні засоби впливу за умови, на її думку, неправильного розтлумачення якогось терміну або неправильного його тлумачення певним органом. Варто, однак, зауважити, що в багатьох країнах СНД та Балтії тлумачення конституції та законів входить до компетенції парламентів.

Закріплення за Конституційним Судом України права офіційного тлумачення Конституції України, на наш погляд, цілком виправдане, оскільки відповідає реалізації конституційного принципу поділу влади і світовій практиці конституціоналізму.